

השוכר את הפועל פרק המישי עבודה זרה

עין משפט
נר מצוה

עט א מיי פ"ב מהל
מאכלות אסורות
הלכה כו טו"ע י"ד סי'
קטט סעיף יד:
פ ב מיי שם הל' כה סמג
לאוין קמח טו"ע י"ד
סי' קמח ס"ג:
פא ג מיי שם הל' כ
סמג שם טו"ע י"ד
סי' קמח סעי' טו:
פב ד מיי שם הל' כה סמג
שם טו"ע י"ד
סי' קמח סעיף ד
ופי"ה ה' סי' קמח סעיף ה
בהגה:
פג ו מיי שם הלכה יט
סמג שם טו"ע י"ד
סי' קמח סעיף ז:
פד ז מיי שם הלכה יט
סמג שם טו"ע י"ד
סי' קמח סעיף ז:
פה ט מיי פ"ב מהל
שבת הלכה ז ופי"ו
שם הל' כה סמג לאוין פה
טו"ע י"ד סי' קמח סעיף
ז:
פו י מיי פ"ב מהל
מאכלות אסורות
הלכה כה סמג לאוין קמח
טו"ע י"ד סי' קמח סעיף
ז:
פז כ מיי שם הלכה כט
טו"ע י"ד סי' קמח סעיף
ז:

חמוס מותר כדפרישית ללא חיישין כלל לכתחילה לעשות כתב
החותם או לחזור ולהכירו כדמשמע לפי הפשט ומ"מ נכון להחמיר
לכתחילה אך דיעבד אין להפסיד כיון דליכא חותם אפי' בלא כתב
ומכירו כדפרישית ומיהו אין נכון אם אין אותו חותם אחד מאותיות

כ"א מנגופות טיט כדפרישית דמגופת
טיט חשיבא חותם אחד או ודאי אינו
מותר בלא כתב או הכרה אלא אם כן
ראה השני שנתמלא לו היין קודם לכן
את היין שהכלי נמכר ועמה הוא
הכיר את הכלי בטביעות עין ואפילו
אינו מכיר בחותם לפי שלא היה חתום
באותה שעה דל"כ הוי ללא חיישין
ליופא מ"מ מנין לנו שהוא אותו
חזית של יין ששלא לו חזירו שמא
החליפו העובד כוכבים חזית אחר
שהיה צו יין זמנופה צטיט אחר
חזיות יין העובדי כוכבים פעמים
שמגופים צטיט כמו כן לריך שהיה
נקתם לגמרי הנקב קטן שקורין
שזשפריאל"ל בלע"ז כדקאמר תלמודא
משום שייכא אצל כשהוא חתום
באותיות אין לחוש לכל זה יודאי
האותיות לאן ששאן כי אם שירטל
ומ"מ אין לשלוח על המגופה של טיט
אך נכון הדבר לכתום פי חזית ולתת
עור הסמימה קצוב זמסמרות ולכתוב
אותיות חליין על העור וחליין על
דופני קרשי החזית שאם יגביה עובד
כוכבים העור לא ידע ליישוב ככתחילה
ולתת חזק שקורין נקל"א סבי
העגולים במקום שממזכרים אל דופני
החזית ולקובעו שם זמסמרים מפני
הנעורת התחובה שם סביב שוליו
שלא יוכל העובד כוכבים להוליא יין
דרך שם ולתוכן אחרי כן בנקומן
הראשון וכן הצרות לתתן ולקצוב
עליהם עור זמסמרים או יקצובו
לשקטות כל השולים והצרות
בצינגון זה פירש רבינו ברוך על
החתימה צפק ומיהו נראה שכל זה
אינו כי אם לכתחילה אצל דיעבד
סגי בחתימת פי החזית לצד מין דלא
חיישין לצדרי רבינו יצחק בן יהודה
כדפריש' לעיל דאך בהסרת הנעורת
ירא הוא פן יתקלקל החזית בכה ולא
יכול לתקנו ככתחילה מיהו אין לאסור
גם זה דיעבד ומ"מ טוב להחמיר
כדצרי רבינו ברוך הואיל ונפק מפומיה
ועד דפירש רבינו ברוך שרין שישלח
כתב עם החותם או שיחזור [לראותן]
ופירש רש"ס שם הל' כה סמג לאוין
אוסרים שהודיעו שהפליג היינו דוקא
כשיש לחוש שמא עובד כוכבים גנב
יין ונתן מים מתת הספרון או החליף
טוב צרע אצל מקום שאין לחוש לכך
כגון זמקום מעצר בני אדם אפילו
הם עובדי כוכבים דמרתת העובד
כוכבים לגנוב א"ע"ג דהודיעו שהפליג
מותר ולא חיישין שמא נגע כיון
שהעובדי כוכבים זומן הוא אינם בני
ניסוך כך פירש רש"ס מיהו נראה
(א) זה דהיינו דוקא בחזיות או
כדדרוים שאין להם רק פתח קטן
למעלה אצל גיגית או קנקן וכוס שיש
למעלה רחבה קל הוא ליגע בהם ורגילות ליגע בהם דרך מתעסק לא: **שמע** ישראל ק"ל צ"ו"י. ודוקא היין שעל הדולבקי שרי
כדתנן זמתי' ורבא קמ"ל דקל צ"וי כלל הודיעו שמפליג דמי' (ב) א' גמי שאפי' על השולחן מותר ודללא אמר לו הוי מזוג ושותה:
פתחו חביתא טובא. הכא לאו דוקא טובא כיון דתליין בישראל אצל בןמון הוי דוקא כיון דפתחו טובא ואית דל"ג
טובא וגרס ליה בןמון וכיון דליכא דפתחי לשום ממונא:

ירא דין נסך לא תקיף להו. לנסוכי: כפרישו גריאל. דשקצה
לכו לנסוכי: דהדי ציועה שרי. אף בשמיה דמירמת ולא נגע:
דהאי גיסא והאי גיסא אסור. אף בהנאה. וכשאין נתפס על כניסתו
כנגד עסקינן שהיה לו חלק ביין דאי נתפס עליו כנגד כוליה שרי.

יצרא דין נסך לא תקיף להו יזונה ישראלית
ועובדי כוכבים מסובין חמרא אסור מ"ט הואיל
ויולה עלייהו בתרייהו גריאל הוא ביתא דהוה
יתיב ביה חמרא דישאל על עובד כוכבים
אחדה לרשא באפיה והוה ביועא ברשא
אישתכח עובד כוכבים דקאי ביני דני אמר
רבא ככל דלהדי ביועא שרי דהאי גיסא
והאי גיסא אסור ההוא חמרא דישאל דהוה
יתיב בביתא דהוה דייר ישראל בעליונה
ועובד כוכבים בתחתונה שמעו קל תיגרא
נפקי קדים אתא עובד כוכבים אחדה לרשא
באפיה אמר רבא חמרא שרי מימר אמר
כי היכי דקדים אתאי אנא קדים ואתא ישראל
ויתיב בעליונה וקא חזי לי (א) ההוא אושפיזא
דהוה יתיב ביה חמרא דישאל אישתכח
עובד כוכבים דהוה יתיב בי דני (ב) אמר רבא
דאם נתפס עליו כנגב שרי ואי לא אסיר
ההוא ביתא דהוה יתיב ביה חמרא אישתכח
עובד כוכבים דהוה קאים בי דני אמר רבא
דאי אית ליה לאישתמוטי חמרא אסיר ואי
לא חמרא שרי מיתיבי נגעל הפונדק או
שאמר לו שמור אסור מאי לאו אע"ג דלית
ליה לאישתמוטי לא בדאית ליה לאישתמוטי
ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוה יתיב וקא
שתו חמרא שמע ישראל קל צ"ו"י בי
כנישתא קם ואול אמר רבא חמרא שרי
מימר אמר השתא מדבר ליה לחמריה והדר
אתי ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוה
יתיב בארבא שמע ישראל קל שיפורי
דבי שימשי נפק ואול אמר רבא חמרא
שרי מימר אמר השתא מדבר ליה לחמריה
והדר אתי ואי משום שבתא האמר (ג) (רבא
אמר) לי איסור גיורא כי הוינן בארמיותן
דארמינן יהודאי לא מנמרי שבתא דאי
מנמרי שבתא כמה כימי קא משתכחי בשוקא
(ד) (ולא ידענא) דסבירא לן כרבי יצחק (ד) א"ר
יצחק ה"מוצא כים בשבת מוליכו פחות
פחות מד' אמות ההוא אריא דהוה נהים
במעצרתא שמע עובד כוכבים משא ביני
דני אמר רבא חמרא שרי מימר אמר כי
היכי דמשינא אנא אימשא גמי ישראל
אחוריי וקא חזי לי הנהו גנבי דסלקי
לפומבדיתא ופתחו חביתא טובא אמר רבא
חמרא שרי (ה) מ"ט (ו) רובא גנבי ישראל
גינהו הוה עובדא בנהרדעי ואמר שמואל
חמרא שרי (ז) כמאן כרבי אליעזר דאמר ספק
ביאה טהור (ח) דתנן הנכנס לבקעה בימות
הגשמים וטומאה בשדה פלונית ואמר
הלכתי במקום הלז ואיני יודע אם נכנסתי
(ט) ר"א אומר ספק ביאה טהור ספק מוגע טמא
לא שאני התם כיון דאיכא

(א) (לעיל פ"א; ב) (ג) (לפתח
בר"ק וברא"ש; ד) (א) (ז"ל)
ואינו לא ידעו כי א"ל בר"ק
וברא"ש; (ד) שבת קנ"ג;
(ה) (פי' דס' ה' דריש רק
ממי מעט עובדי כוכבים וי'
במאי' צ"ב נה: ד"ה ר"א
וברא"ש דלפניה העיב;
(ו) (בבלי טו. ע"ש; ז) (ו) (ע'
מוס' צ"ב נה: ד"ה ר"א כו'
בבלי נכון על סוגיא דהכא);
(ח) פסקים י. צ"ב נה:
טהרות פ"ו מ"ה; (ט) (ע'
טהרות פ"ו משנה ד; ז) (ז'
ובבלי א"ל הו' מזוג ושותה
א"י אפי' שבע השולחן מותר
ואיירי הכא ש"כ שותה
מיני. ר"א ועיין בהרא"ש
סי' טו,

הגהות הב"ח

(א) גמי ההוא אושפיזא.
כ"ב ע"ל פ"ב ר"י חזקא
עובדא בי ה' ההוא כרנא
ע"ש צ"ב רש"י ומוס';
(ב) רש"י ד"ה ואל לית
ובי' דכיון דבבלי:
(ג) תוס' ד"ה (ב) (ב)
(ד) (ה) (ה) (ה) (ה)
מיהו נראה שהיה כ"ל
והיה זה נמק: (ז) ד"ה
שבת ובי' שמפליג דמי
ובדלא אמר לו הוי
מזוג ושותה אי גמי
שאפילו על השולחן
מותר והבא מיירי שכל
א' שותה מיניו הוסיף:

מוסף רש"י

אם נתפס עליו כנגב.
אם עובד כוכבים מלג הוא
ויש חזית שופתי העיר
עליו וחס יתלחוהו עובד
נתפס עליו כנגב. שרי.
בשמה ואל לאו אסור אף
בהנאה דהאי נגע (ע"ד)
(א) (ה) (ה) (ה) (ה)
הכנה שדות המזכרים יחד
קרי בקעה (פסחים יח'
בימות הגשמים) הוי
בקעה רשות היחיד
לעומתה מפני שכבר נתת
הכנה ואין רשות לכל אדם
ליכנס לה וק"ל ספק
טומאה בגשות היחיד
ספקו טמא (סו' ב) בשדה
פלוגית. כולמר בלחם
השדות וידעין אתו בלחו
היא וכל שדה (סו' ב)
מסוימת במלריה (סו' ב)
במקום הלז. בנקעה זו
(סו' ב) ספק ביאה טהור.
ר"א לא חשיב ליה ספק
טומאה אלא כנגב לשדה
אכל אינו יודע אם היא
אם לא. אכל השתא הוי ליה
ספק ספקא (סו' ב) היכא
דמספקא ליה אם נכנס
באותה שדה. ואם מתלא
לומר נכנס ספק אם לא
מקום טומאה אם לא
וספק ספקא הוה וטוהר,
אכל היכא ליתא אלא ספק
מוגע. דשעתי' ליה דנגבם
באותה שדה אלא ספק לו
אם נגע בקבר אם לאו,
חלף ספקא הוה טמא
(רשב"ם ב"ב נה).

לאותה שדה אם לא נכנסתי
לא שאני התם כיון דאיכא
בין ופתחו רחבה קל הוא ליגע בהם ורגילות ליגע בהם דרך מתעסק לא: **שמע** ישראל ק"ל צ"ו"י. ודוקא היין שעל הדולבקי שרי
כדתנן זמתי' ורבא קמ"ל דקל צ"וי כלל הודיעו שמפליג דמי' (ב) א' גמי שאפי' על השולחן מותר ודללא אמר לו הוי מזוג ושותה:
פתחו חביתא טובא. הכא לאו דוקא טובא כיון דתליין בישראל אצל בןמון הוי דוקא כיון דפתחו טובא ואית דל"ג
טובא וגרס ליה בןמון וכיון דליכא דפתחי לשום ממונא: